

Vsebina

Zanimivo

Klice iz hlevov ščitijo pred alergijami 4

Sadjarstvo

Namakanje, kateremu ni meja raziskav 6

Reportaža

Kmečki praznik v Vidri vasi 8

Živinoreja

Nevarnost samovžiga pri senu in slami 10

Za kakovostno koruzno silažo 12

Sejem

AGRA, kmetijstvo in živilstvo nove generacije 18

Tehnika

Novo registrirani traktorji v juniju 2019 19

Arbos 5000 20

Zeleni program 23

Traktorji iz Le Mansa in novi Lexion 26

Steyr Expert CVT in druge novosti 30

Recepti

Naj hiša diši po gozdu 32

Obvestila

Nagrada za zveste naročnike 34

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:
Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Jerneja Golob
Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob
Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec
Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.
Tisk: Malex, d.o.o.
Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:
KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76
E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com
Naročnine in oglasno trženje:
KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 05 901 05 76
E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5,5 €
Letna naročnina (12 številke): 55 €
za tujino: 90 €
9,5% DDV vključen v ceno

Letos je leto Agritechnice in vsi izdelovalci kmetijske mehanizacije hitijo predstavljati novosti, ki bodo v novembru krasile njihove stojnice v Hannoveru. Kljub dopustniškemu času vabila na predstavitve novosti kar dežujejo v uredništva kmetijskih revij in časopisov. Tudi sam sem se v minulem mesecu udeležil nekaj takšnih predstavitev. Presenetil me je optimizem proizvajalcev kmetijske mehanizacije. Vsi govorijo o rekordni prodaji. Seveda to po drugi strani pomeni, da imajo kupci denar. Čeprav kmetje praviloma jadicujemo, kako slabi časi za kmetijstvo so danes, očitno to ne drži povsem, saj so kmetje glavni kupci kmetijskih strojev in iz dobre prodaje teh lahko logično sklepamo, da trenutno kmetom ne gre tako slabo. Kljub naravnim katastrofam od vetroloma, podlubnikov v gozdovih, divjih zveri, poplav, toče in suše je večina kmetij zadnje leto kar dobro preživela tudi pri nas. Vprašanje je, kako dolgo nam bo šlo še tako dobro. Pritiski na kmete so vedno večji. Vsak metulj, ptič, celo volk je danes v teh prostorih več vreden od kmeta. Kmetje imamo vedno manj pravic in vedno več dolžnosti. Krivi smo za onesnaženje okolja, za podnebne spremembe, vrlim meščanom kalimo počitniške dni, ki bi jih želeli preživeti na idiličnem podeželju, na cestah oviramo promet ... Nobeden pa ne pomisli, da lep posevek koruze (ali podobne poljščine) v svoji rastni dobi ravno tako obogati ozračje s kisikom oziroma redči ogljikov dioksid kot primerljivo velik amazonski pragozd. In nihče ne poje takšnih slavošpevov obdelanim kmetijskim površinam kot pragozdu.

Po mnenju meščanov kmetje znajo le pobirati subvencije in živijo na plečih davkoplačevalcev. So zabiti, saj vsak meščan bolje ve, kako bi morali kmetovati. A taisti meščani, ki so polni zamisli o dobri domači hrani, v trenutku, ko je potrebno odpreti denarnico, pozabijo na vse dobre namene in jih zanima le cena. Medtem ko naj bi kmetje predvsem skrbeli za dobrobit okolja in sodržavljanov, je za meščane povsem samoumevno, da najprej poskrbijo za svojo rit. Pozabljajo, da so tako opevano okolje, ki ga sedaj želijo ohraniti, ustvarili ravno kmetje skozi stoletja s svojim delom. Ravno meščani so v tem času okolju ves čas delali silo. Zdaj pa po zgledu tistega lopova, ki najbolj glasno vpije „primite tatu“, želijo lastne svinjarije prikriti s kazanjem na kmete.

V zadnjem času je v medijih ogromno govora o tem, kako bo potrebno opustiti živinorejo, vrstijo se članki in oddaje o nezdravi prehrani ter o prispevanju živinoreje k onesnaženju okolja in podnebnim spremembam. Zlasti so v tej propagandni vojni dejavni vegani. Pri tem je zanimivo, da zadnje čase močno narašča prodaja rastlinskih hamburgerjev, rastlinskega mleka in sira ... V laboratorijih jim je že uspelo ustvariti sintetično meso, veliko dražje od običajnega in tudi njegovo pridobivanje ni nič kaj ekološko. Vsi ti nadomestki naj bi se odlično prodajali. Očitno tudi veganom ustreza okus po mesu, mleku in siru, a imajo zaradi določenih predsodkov raje ponaredke. Ker so vegani zelo nasilni, v javnosti nastaja vtis, kot da je porabnikov živalskih izdelkov vedno manj, a statistike kažejo nasprotno. Seveda je to logično: zaradi naraščanja prebivalstva in dviga standarda v revnejših državah, kjer so bili do sedaj prisiljeni v vegetarijanstvo zaradi prenizke kupne moči, se število mesojedcev veča. Zato povpraševanje po mlečnih in mesnih izdelkih še vedno narašča. Torej živinoreji še dolgo ne bodo škodili časi. To je dobrodošlo tudi za slovenske kmete, kjer je zaradi naravnih pogojev živinoreja vodilna kmetijska panoga. Seveda se tudi slovenskim kmetom odpirajo razne nišne možnosti. Kot pišemo na naslednjih straneh, zdravniki ugotavljajo zdravilnost „hlevskega zraka“. Mogoče bomo v bodoče živali redili na kmetijah zato, da bodo meščani v hleve prihajali kot v zdravilišča in jim to tudi ustrezno zaračunali. Ali pakirali hlevski zrak in ga pošiljali v mesta?

Vsak čas prinaša nove možnosti in izzive. Izkoristimo jih.

Vaš urednik